107701 ـ شروط صحت نماز

سوال

شروط درستی نماز چیست؟

پاسخ مفصل

الحمدلله.

شرط در تعریف اصولیان یعنی: آنچه عدمش الزاما به معنای عدم باشد و وجودش الزاما به معنای وجود [یا عدم] نباشد.

شروط درستی نماز نیز یعنی: آنچه درستی نماز به آن وابسته باشد، آنطور که اگر یکی از این شروط دچار اختلال شود نماز نیز صحیح نباشد، و این شروط عبارتند از:

شرط نخست: دخول وقت ـ که مهمترین شروط است ـ زیرا نماز به اجماع علما قبل از داخل شدن وقتش صحیح نیست، زیرا الله تعالی می‌فرماید:

إِنَّ الصَّلاَةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَاباً مَوْقُوتاً [سورۀ نساء: ۱۰۳]

(همانا نماز برای مؤمنان فریضه‌ای است زماندار).

اوقات نماز را الله تعالی به شکل مُجمَل در کتابش آورده و فرموده است:

أَقِمِ الصَّلاَةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُوداً [سورۀ اسراء: ۷۸]

(نماز را از زوال آفتاب تا تاریکی شب برپا دار و [نیز] نماز صبح را، زیرا نماز صبح همواره [مقرون با] حضور [ملائکه] است).

این سخن حق تعالی که لِدُلُوكِ الشَّمْسِ یعنی: زوال آن و این سخن الله متعال که: إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ یعنی تا نیمۀ شب و این وقت از نیمۀ روز تا نیمۀ شب است که چهار نماز را در برمی‌گیرد: نمازهای ظهر و عصر و مغرب و عشا.

و پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ همۀ این نمازها را به شکل مفصل در سنتشان آورده است و در قبلا در پاسخ به سؤال

شمارهٔ (9940) به آن پرداخته‌ایم.

شرط دوم: پوشاندن عورت، بنابراین کسی که با عورت مکشوف نماز بگزارد نمازش درست نیست، زیرا الله تعالی می‌فرماید:

يَا بَنِي آدَمَ خُذُواْ زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ [سورهٔ اعراف: ۳۱]

(ای فرزندان آدم جامهٔ خود را در هر نمازی برگیرید).

ابن عبدالبر ـ رحمه الله ـ می‌گوید: «بر این اجماع کرده‌اند که هرکس لباسش را (یعنی پوشیدن خود را) ترک کند در حالی که قادر به پوشاندن خود باشد و نماز بگزارد، نمازش فاسد است».

عورت‌ها نسبت به نمازگزار بر چند دسته است:

۱ـ عورت مخففه: یعنی عورت مرد از هفت سالگی تا ده سالگی که تنها دو عورت دارد: دو شرمگاه جلو و پشت.

۲ـ عورت متوسطه: یعنی عورت مردی که از ده سال به بالا دارد که عورتش میان ناف و زانو است.

۳ـ عورت مغلظه: عورت زن آزاد بالغ است که همهٔ بدن او در حال نماز عورت است مگر صورت و دو کف دست، و علما دربارهٔ روی پاهایش (از مچ پا به پایین) اختلاف نظر دارند.

شرط سوم و چهارم طهارت است که بر دو نوع است: طهارت از بی‌وضویی و طهارت از نجاست.

۱ـ طهارت از حَدَث اکبر و اصغر. پس هر که در حال حدث (در حال بی‌وضویی یا در حال جنابت) نماز بگزارد نمازش به اجماع علما درست نیست، زیرا بخاری (۶۹۵۴) از ابوهریره ـ رضی الله عنه ـ روایت کرده که پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ فرمودند: «الله نماز کسی از شما را در صورت بی‌وضویی نمی‌پذیرد تا آنکه وضو گیرد».

۲ـ طهارت از نجاست، بنابراین اگر در حالی که نجاستی بر [بدن یا لباسش] بود و به آن آگاه بود و نماز خواند، نمازش درست نیست.

نمازگزار باید در سه موضع از نجاست دوری کند:

موضع نخست: بدن. یعنی نباید بر بدنش هیچ نجاستی باشد؛ حدیثی که مسلم (۲۹۲) از ابن عباس ـ رضی الله عنهما ـ روایت کرده دال بر این است، آنجا که می‌گوید: «پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ از کنار دو قبر می‌گذشت پس فرمود: این دو عذاب می‌شوند و در امری که بزرگ باشد عذاب نمی‌شوند؛ یکی از آن دو سخن چینی می‌کرد و دیگری خود را از ادرارش پاک نگه نمی‌داشت...».

موضع دوم: لباس، که این حدیث بخاری (۲۲۷) از اسماء بنت ابی بکر ـ رضی الله عنهما ـ دال بر آن است، آنجا که گفت: «زنی به نزد پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ آمد و گفت: اگر یکی از ما لباسش آلوده به [خون] حیض شد چه کار باید انجام دهد؟ ایشان فرمودند: آن را [که خشک شده] پاک می‌کند و می‌کَنَد [و آثار خشک شدهٔ خون را جدا می‌کند] و تکان می‌دهد سپس [اثرش را] با آب می‌شوید و آبش را [می‌فشارد و] خارج می‌کند و با آن نماز می‌گزارد».

موضع سوم: مکانی که در آن نماز می‌گزارد؛ حدیثی که بخاری از اَنَس بن مالک ـ رضی الله عنه ـ روایت کرده دال بر آن است: «بادیه‌نشینی آمد و در گوشه‌ای از مسجد ادرار کرد، پس مردم او را به تندی نهیب زدند و پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ آنان را از این کار نهی کرد و چون آن مرد ادرارش را به پایان رساند، امر فرمود تا دلوی آب بیاورند و بر آن بریزند».

شرط پنجم: رو کردن به قبله، پس هر که با وجود توانایی، نماز فرضی را به سویی جز قبله بخواند، نمازش به اجماع علما باطل است؛ زیرا الله تعالی می‌فرماید:

فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ [سورهٔ بقره: ۱۴۴]

(پس روی خود را به سوی مسجد الحرام کن و هر جا بودید روی خود را به سوی آن بگردانید).

و همچنین به دلیل این سخن رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ که در حدیث «مسیء الصلاة» به شخصی که نمازش را به درستی ادا نمی‌کرد فرمود: «سپس رو به قبله کن و تکبیر بگو» به روایت بخاری (۶۶۶۷).

شرط ششم: نیت، پس هر که بدون نیت نماز بخواند نمازش باطل است؛ زیرا بخاری (۱) از عمر بن الخطاب ـ رضی الله عنه ـ روایت کرده که فرمود: شنیدم که رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ می‌فرمود: «همانا کارها به نیت‌ها بستگی دارد و همانا هرکس همان چیزی را دارد که نیت کرده است»، بنابراین الله کاری را بدون نیت نمی‌پذیرد.

شش شرط پیشین مخصوص نماز بودند، و شروط دیگری که در همهٔ عبادت‌ها عام است نیز به آن افزوده می‌شود مانند: اسلام، و عقل و تمییز.

بر این اساس، شروط درستیِ نماز به طور کلی نه شرط است:

اسلام و عقل و تمییز و رفع حَدَث (از بین بردن بی‌وضویی و جنابت) و از بین بردن نجاست و پوشاندن عورت و وارد شدن وقت و رو کردن به قبله و نیت.

والله اعلم.